

Práce se zabývá otázkou zobrazení kolektivní paměti v raných textech Libuše Moníkové. Druhá kapitola představuje německy píšící autorku českého původu, její cestu ke spisovatelství v SRN a možnosti zařazení jejího díla do migrační či exilové literatury. Třetí kapitola popisuje jednotlivé koncepty kolektivní paměti: pojetí kolektivní paměti Maurice Halbachse, koncepci komunikativní a kulturní paměti Jana Assmanna a model míst paměti Pierra Nory. Čtvrtá kapitola tvoří analýzy prvních dvou románů Libuše Moníkové „Újma“ (1981) a „Pavana za mrtvou infantku“ (1983) s využitím představených konceptů kolektivní paměti.

Výsledky analýz na jedné straně ukázaly, že se v raném díle Moníkové odrážejí všechny tři představené koncepty kolektivní paměti. Na druhé straně také dokázaly, že se v něm promítají jak prvky kolektivní paměti specificky české, tak i součásti kolektivní paměti nejen Čechů, ale i jiných evropských národů. K těm prvním patří například mýtická kněžna Libuše, Vyšehrad, husitství či národní obrození, k těm druhým potom například události spojené s rokem 1968.

Kolektivní paměť je v textech reflektována pomocí alegorie, symbolu, intermediality a intertextuality.